

శ్రీకృష్ణవర బ్రహ్మణీరమః.

గజ్జీ ంద్రవో క్షము.

౧. క || శ్రీమన్నామపయోద ।

శ్యామవరా ధృష్టరామ జగదభిరామా ।

రామా జనకామమహేమా ।

ద్వామగుణ స్తోమధామ దశరథరామా.

౧. వ || మహనీయ గుణగరిష్ఠులగు నమ్ముని శ్రే
ష్ఠులకు నిఖిలపురాణ వ్యాఖ్యాన వైఖరీ సమేతుం
డైన సూతుండిట్లనియె. సట్లు ప్రాయోపవిష్టుం
డైన పరీక్షిన్న రేంద్రుండు శుకయోగీంద్రుంగ
నుంగొని యిట్లనియె.

3. సీ || మానవాధీశ్వర మనుచు నాలవనాడు తా
మనుండనగ నుత్తముని బ్రాచఁగఁగి పృథివిపతుల కేతు
వృథునరఖ్యాలు లతనిపుత్రులు పదుచు రథికబ
లులు 1 నతొక్క మాదిరిక సంజ్ఞలు వేల్పులు, ది, శిఖనా

గ జేం ద్ర మోక్ష ము.

మమువాఁడు దేవవిభుడు । మునులు జ్యోతిర్వ్యోమముఖులు హరిపుట్టె హరిమేధునకు ప్రీతిహరిణి
యందు । గ్రహనిబద్ధుడైన గజరాజు విడిపించి । ప్రాణ
భయమువలన బాపికాచె హరిదయా సముద్రుడఖి
లలో కేశ్వరు । డనిన శుకుని జూచి యనియె విభుడు.

౪. క ॥ నీరాటవ నాటులకుం ।

బోరాటం బెట్లుగలిగె బురుషోత్తమచే ।

నారాట మెట్లుమానెను ।

ఘోరాటవిలోని భద్ర కుంజర మునకుఁ.

౫. క ॥ మునినాథ యీక థాస్థితి ।

వినిపింపుమనిన గనాకు వేడుకపుట్టె ।

న్వినియెద గర్ణేంద్రియమల ।

బెనుపండుచు సేయమనమప్రీతిం బొందఁ.

౬. క ॥ ఏకధల యందుపుణ్య ।

శ్లోకుడు హరిసెప్పబడును సూరిజనమచే ।

నాకథలు పుణ్యకథలని ।

యాకర్ణింపుదురౌద్ధ లతిహర్షమనఁ.

౭. వ ॥ అనియివ్విధంబున బ్రాయ్మ విష్ణుండైన
పరీక్షిన్నరేంద్రుండు బాదరమున నడిగెనని

చెప్పి నభానదులైన మునుల నవలోకించి నూతుర
డు పరమహర్ష సమేతుండై చెప్పె నట్లు శుకుండు
రాజున కిట్లనియె.

౮. సీ || రాజేంద్ర వినుసుధా రాశిలో నొకపర్వ
తము త్రికూటంబనదనరుచుండు | యోజనాయు
తమగు నున్నతత్వంబును నంతియ వెడలువు నతి
శయిల్లు | గాంచనాయస్సారకలభౌత మయము
లై మూడుశృంగంబులు మొనసియుండు | దటశృం
గబహురత్న ధాతుచిత్రితములై దిశలుభూ నభ
ములుదేజరిల్లు | భూరిభూజలతారు కుంజపుంజము
లును | మ్రోసిపటతెంచు నెలయేటిమొత్తములు
ను | మఱిగితిరిగెడుదివ్య విమానములును | జరుల
గ్రీడించుకిన్నర చయముగలిగి.

౯. వ || అనిమఱియును మాతులుం గలవంగలుం
గ చూతకేతకీ భల్లాతకాష్టాతక సరళపనన బదరి
వకుళ వంజుళ వటకుటజ కుందకురువక కురంటక
కోవిదారఖర్జూర నారికేళ సింధువారచందనపిచు
మంద మందార జంబూజంబీర మాధవీమధూకతా
ల తక్కిల తగూల హింతాల రసాల సాలప్రియా

భు బిల్వామల క క్రమముక కదంబ కరవీర కదళి
 కపిత్థకాంచన కందరాళ శిరీష శింశుపా శోక ప
 లాశ నాగ పున్నాగ చంపక శతపత్రమధువకమ
 ల్లికామతల్లికా ప్రముఖనిరంతర వసంత సమయ
 స్థాభాగ్యనంపదంకురీతపల్లవిత కనుమితఫలిత లలి
 త విటప విటపివీరున్ని వహలంకృతంబును మణివా
 లుకానేక విమలపులిన తరంగిణి సంగతవిచిత్రవి
 ద్రుమ లతామ హూహ్లాన భుజిపినికర నిశిత స
 మంచిత చంచూపుట నిర్జలిత రాఖిశాఖాంతర పరిఫ
 క్వఫలరంధ్ర ప్రవర్షితరస ప్రవాహ జహంభంబును
 గనకమయసలిల కాసార కాంచన కుముద కల్పా
 ర కమలపరిమళ మిళితకబళాహార సంతతాంగీకా
 ర భారపరిశ్రాంతకాంతాసమాలింగిత కుమార మ
 త్తమధుకర విటపసమృదయ సమీప సంచారసమ
 దంభిత శకుంత కలహాసకారండ వజలకుక్కుట
 చ క్రపాక కలకంఠ బకబలాహక కోయష్టిక ము
 ఖరజ్జలవిహంగ విసరవివిధ కోలాహల బదరిభూత
 భూనభోంతరాళంబును దుహీనకరకాంత మరక
 తకన్దులరాగవజ్రవైడూర్య నీలగోమేధిక పుష్ప

గ జేం ద్ర మోక్ష ము.

రాగ మనోహరకనకకలధౌత మణిమయానేక శి
ఖరతటదరివిహారమాణ విద్యాధరవిబుధ సిద్ధచా
రణ గంధర్వ గరుడకిన్నర మిథునసంతత సరస స
ల్లాప సంగీత ప్రసంగ మంగళాయతనంబును గంధ
గజగవయ గండ భేరుండ ఖడ్గ కంఠీరవ శరభ శా
ర్దూల చమర శల్యభల్లసారంగ సాలా వృకవరా
హమహిష మర్కట మహూరగమార్జ్జాలాదినిఖి
లమృగనాథసమూహ సమరసన్నాహ సంరంభసం
చకిత శరణాగత శమన కింకరంబునునె యొప్పు
నప్పర్వతసమీపంబునందు

౧౦. క || భిల్లిభల్లులు లాయకభల్లుకఫణి ఖడ్గగవ
యబలిముఖచమరీ | ఝిల్లిహరి శరభకరికిటి |

మల్లాద్భుత కాకఘూక మయమగు నడవి.

౧౧. శా||అన్యాలోక నభీకరంబులు జితాశానేక
పానేకము | ల్వన్యేభంబులు గొన్ని మత్తతనను
వ్రజ్యావిహారంబుతో | ధన్యత్వంబున భూరిభూధర
దరీ ద్వారంబులందుండిసౌ | జన్మక్రీడలనీరుగాలి
వడిగా సాతావగాహార్థమై.

౧౨. గీ || ఆంధకారమెల్ల నది, గుహంతర |

గ జేంద్ర మోక్షము.

వీధులందుబగలు వెఱచిడాగి ।

యెడరులేచీ సంధ్యనినుడువృద్ధతలున్న ।

వెడలెననగగుహలు వెడలెగరులు.

౧౩. క ॥ తలగవు కొండలకైనను ।

మలగవుసింగములకైనమార్క-నుకడిమిం ।

గలగవు పిడుగులకైనను ।

నిలబలనంపన్నవృత్తి నేనుగుగున్నల్.

౧౪. సీ ॥ పులుల మొత్తంబులు పొదరిండ్లలోదూ
రు ఘోరభల్లూకముల్గుహలుసొచ్చు । భూదారము
లునేల బొరియలలోడాగు హరి దంతముల కేగు
హరిణిచయము । మడుపులజొరబారుమహిష సం
ఘంబులు గండశైలంబుల గవులు వ్రాకు । వల్లీక
ములుసొచ్చు వనభుజంగంబులునీలకంఠంబులునిం
గికెగయు । వెఱచిచమరీమృగంబులువినరువాల ।
చామరంబుల విహరణ శ్రమమువాయ । భయదప
రిహేలవిహరించుభద్రకరుల గాలివారినమాత్రా
నజాలిబొంది.

౧౫. క ॥ మదగజ దానామోదము ।

కడలనితమకముల వ్రావికడువులునిండ ।

బెందలుచుదుమ్మెదకొదమల ।

కదువులు జంజుమ్మటంచుగానము సేసెన్.

౧౬. క ॥ తేటియొకటియొరుప్రియకును ।

మాటికిమాటికినినాగ మదజలగంధం ।

బేటికియనితను జెందెడి ।

బోటికినందిచ్చునిండు బోటితనమునన్.

౧౭. క ॥ అంగీకృతరంగన్తా ।

తంగీమదగంధమగుచు దద్దయుపేడ్కన్.

సంగీత విశేషంబుల ।

భృంగీగణమొప్పెన్మ్రాసుపెట్టెడుమాడ్కిన్.

౧౮. క ॥ వల్లభులువారు మునుపడ ।

వల్లభయని ముసరిజేని వారణదానం ।

జెల్లక మధుకర వల్లభు ।

లుల్లంబున జెందిరెల్ల యుల్లాసంబుల్.

౧౯. మ॥ కలభంబులైనరలాడుబల్వలము లాఘాణిం

చిమట్టాడుచున్నలభాజంబులుతాయుచుంజివురు

జొంపంబుల్వడి నేయుచుం బులులంగాతెలుపొతు

లన్న్యగమంలం బోనీక శిక్షించుచున్గొలకుల్సొ

చ్చికలంచుచునిరులవెగొబ్బిల్లుగోరాడుచున్॥

గజేంద్ర మోక్షము.

౨౦. క || తొండంబుల మదజలవృత |

గండంబుల కుంభమలను ఘట్టన సేయం |

గొండలుదలక్రిందై పడు |

బెండుపడుందిశలుచూచి బెగడుంజగముల్.

౨౧. క || ఎక్కడజూచినలెక్కకు |

నెక్కువయై యడవినడుచు నిభయూభమం

నొక్కకరినాధుడెడతెగి | (లో

చిక్కెనొకక రేణుకోటి సేవింపంగఁ.

౨౨. వ|| ఇట్లు వెనుకముందటనడుమనుభయపా
ర్థ్యంబుల దృష్టార్థితంబులైయరుగు దెంచు సేసుం
గుగములంగూడికొని తెటంగుదప్పి తొలంగుపడి
యీశ్వరాయత్రంబునం దిత్తంబుననిత్రంబుగా.
కుండుటంజేసి తానునుదక రేణు సముదయంబును
నొక్క తెఱువై పోవుచు.

౨౩. సీ|| పల్వలంబులులేతపచ్చికమచ్చిక జెలుల
కందిచ్చునచ్చికమలేక | నిగురుజొంపముల గ్రొ
త్వలయుపూగొమ్మల బ్రాణవల్లభలకు బాలు బెట్టు |
ఘనదానశీతల కర్ణతాళంబుల దయితల చెమటా
ర్కుతనువులరసి + మ్మడుచుగాఁజెనుల మెల్లిన గళ్ల

ములు నిశ్చరుచు ప్రేమతో నెఱపుగఱపు । పిఱదుచ
కగ్రట్ల డగ్గరి ప్రేమతోడ । డాసిమూర్కొని దివికి
దొండంబుసాపు । వెదవి వేకించు గ్రీడించు విశ్ర
మించు । మ తమాతంగమల్లంబు మహిమతోడ.

౨౪. సీ || తనకుంభములపూర్ణ తకుడిగ్గియువతు
లకుచములపయ్యెదకొంగులీవ । తనయాన గంభీ
రతకుజాలకబలలయానంబునం దెల్లనండగొనగ ।
దనకరశ్రీగనితలగిఞాలలచిఱుదొడలు మేఖల దీ
ప్తిదోడుబిలువ । దనదంతరుచికోటితరుణులనగవు
లుముఖచంద్ర దీప్తిలముసుకుదిగువ । దనదులావ
ణ్యరూపంబుదలచిజూడ । నంజనాభ్రముకపిలాది
హరిదిభేంద్ర । దయితలందఱుదన పెంటదగిలినడు
వ । కుంభివిభుడొప్పె నొప్పులకుప్పబోలి.

౨౫. వ || మఱియు నానాగహన విహరణమహి
మతో మదగజేంద్రంబు మార్గంబుదప్పిపిపా సావ
రాయ త్రచి త్రంబున మ త్తకరేణువుల మొత్తంబు
నుందానునుం జనిచని.

౨౬. మ || అటగాంచెంగరిణీవిభుండునవపుల్లాం
భోజకలారము । న్నటదిందీవర వారమునమరమీ

గ జేంద్ర మోక్ష ము.

న గ్రాహదుర్వారము । న్వటహింతాలరసాలసాల
సుమనో వల్లీకుటీతీరము । న్జటులోద్ధాత మరాళ
చక్ర బకసంచారంబుగాసారము॥.

౨౭. వ ॥ ఇట్లనన్యపురుష సంచారంబును నిష్క-
ళంకంజైన యప్పంకజాకరంబుబొడగని.

౨౮. సీ ॥ తోయజగంధంబుదోగినచల్లని మెల్లని
గాడ్పులమేనులలర । గమలనాళాహార విమలవా
క్కులహంసరవములు సెవులపండువులుసేయ । పు
ల్లదిందీవరాంభోరుహమోదంబు ఘ్రాణ రంధ్రం
బులగారవింప । నిర్మలకల్లోలనిర్గతాసారంబు వద
నగహ్వరములవాడుదీర్ప । ద్రిజగదభినవ సౌభా
గ్యదీప్తమైన । విభవమీక్షణ ములకును విందుసే
య । నరిగిపంచేంద్రియవ్యవహారములనుమరచి
మ త్రేభయూధంబుమడుగుజొచ్చె॥.

౨౯. క ॥ తొండంబుల బూరించుచు ।

గండంబులజల్లుకొనుచు గళగళరవము ।

త్తైండుకొనవలుదకడువులు ।

నిండన్వేదండకోటి నీరు॥ ద్రా వె॥ వ॥ అప్పుడు.

౩౦. మ ॥ ఇభలోకేంద్రుడు హస్తరంధ్రముల

నీరెక్కించిపూరించిచం । డభ మార్గంబున, కెత్తిని
క్కివడినొడ్డాణించిపైజిందునా । భభటి న్నీరము
లోనబెల్లగసిన క్ర గ్రాహపాతీనములబ్బభమందా
డెడుమీనకర్కటముల న్బట్టెను సురల్ మ్రాన్పడె.
౩౨. వ4మరియునగ్గ జేంద్రంబునిరర్గళవిహారంబున.

౩౩. సీ ॥ కరిణీకరోజ్ఞితకంకణచ్ఛటదోగి సె
లయేటినీలా ద్రి చెలుచుడెగడు । హస్తినీహస్తవిన్య
స్తపద్మంబుల వేయుగన్నులవాని వెటపుసూపు । గ
లభీనముతీర్ణ కల్వారరజమునగనకాచలేంద్రం
బుఘనతదాల్చు । గుంజరీపరచితకుమందకాండం
బుల ఫణిరాజ మండన ప్రభవహించు । మదక రే
ణులముక్తమౌక్తికశుక్తుల । మెటగు మొగులతో
డమేలమాడు । నెదురులేనిగరిమ నిభరాజ మల్లం
బు । వనజ గేహకేళి వ్రాలునపుడు.

౩౪. వ ॥ మఱియు నాసరోవర లక్ష్మీమద గజేం
ద్రవివిధ విహార వ్యాకులిత నూతన లక్ష్మీవిభవయై
యనంగ వివ్యానిధూఢ పల్లవప్రబంధపరికంపితశ
రీరాలంకారయగు కుసుమ కోమలియునుంబోలె
వ్యాకీర్ణచికురమత్తమధుకర నికరయువిగతరసవ

దిన కమలయు నిజస్థాన చలిత కుచ రథాంగ
యుగళయు లంపటిత జఘన పులిన తలయునై
యుండెనంత.

౩౫. సీ || భుగభుగాయతభూరి బుద్ధుడ చ్చటల
తోగదలుచు దివికి భంగంబు లెగయ | భువనభ
యంకర పూత్కారరవమున ఘోర న క్ర గ్రాహ
కోటిబెగడ | వాలవిక్షేపదుర్వారజరహినిల వశ
మునఘుమఘుమావ ర్తమడరగల్లోలజాలనంఘట్ట
నంబులతటి తరులు మూలంబులోధరణిగూల | స
రసిలోనుండి పొడగనిసంభ్రమించి | యుదరికు
ప్పించిలఘించిహంకరించి | బానుగబళించి పట్టు
స్వర్భానుపగిది | నొక్క మకరేంద్రు డిభ రాజు
నొడిసిపట్టె.

౩౬. క || వడిదప్పించి కిరీంద్రుడు |

నిడుదకరంబె త్తివైవ నీరాటంబు ||

బెడవడిగినట్లుజలముల |

బడికడువడి బట్టెబూర్వపదయుగళంబు ||

౩౭. చ || పదములబట్టినందలకు పాటొక యిం
తయులేకశూరత | న్న దగజ వల్లభుండుధృతి మం

తు డు దం త యు గాంతఘట్టనఁజెదరగజిమ్మె
నమ్మకరిచిప్పలుపాదులు దప్పనుప్పర । న్వదలిజల
గ్రహంబు కరివారముమూలము జీరెగోరులఁ.

౩౮. క॥ కరిదిగుచుమకరిసరసికి ।

గరిదరకిని మకరిదిగుచుగరకరిజెరయఁ ।

కరిమకిరి మకరికింగరి ।

భరమున నిట్లతలకు తలభటులదరిపడఁ.

౩౯. వ॥ ఇట్లు కరిమకరంబులు రెండును నొం
డొండ సముద్ధండతండంబులై తలపడి నిఖిల లో
కాలోకనభీకరంబులై యన్యోన్య విజయశ్రీ వశీక
రంబులై సంక్షోభిత కమలాకరంబులై హరిహరయు
నుగిరిగిరియునుండాకి పిఱుతివియక పెరంగుతెరం
గున నీరాటంబైన పోరాటం బెట్టుచు వెలికి లోని
కిందిగుచుచుగొలంకుకలంకంబంద గడువడి నిట్ట
ట్టుపడితడబడక బుడబుడాను కారంబులై భుగులు
భుగుల్లను చప్పుల్లతో నురువులు గట్టుచు జలంబు
లుప్పరంబున కెగయంజప్పరించుచుదప్పక వదన
గహ్వరంబుల నప్పళించుచు నిశితనితాంత దురం
త దంతకుంతంబుల నింతింతలు దునియలైనప్పళం

బన భునుక చిప్పలు కుదుల్లు దప్పి రక్తంబులు గ్ర
 మ్ముదేరహుమ్మనియొక్కుమ్మడిం జిమ్ముచు నితరే
 తర సమాకర్షణంబులం గదలక పదంబులు మొద
 లిపట్టువదలక కుదురైయుండుచుబరిభ్రమణ వే
 గంబున జలంబులం దిరుగుచు మకరకమరకర్క
 ట గండక మండూకాది సలిల నిలయంబులు ప్రా
 ణంబులు క్షీణంబులుగా నొకటి కొకటిండాకు ర
 భసంబున నిక్కలువడ వ్రుగ్గంద్రొక్కుచు మెం
 డు చెడి బెండుపడి నాచుగుల్ల చిప్ప తండంబుల
 బరస్పరతాడనంబులకు సడ్డంబుగా నొడ్డుచు నో
 లమాసగొనక గెలుపు తలంపులు బెట్టిదంబులై రె
 ట్టింప న హోరాత్రంబులుఁబోలె గ్రమక్రమ వి
 జృంభమాణంబులై బహుకాల కలహవిహారంబులై
 నిర్గతని ద్రాహారంబులై యవక్రపరాక్రమ ఘో
 రంబులై పోరుచున్న సమయంబున.

౪౦. క | జవమును జలమునుబలమును |

వివిధములుగబోరుకరటి వీరతకుభువి॥

దివిమకర మీనకర్కట |

నివహములొక్కటనమిత్రనిలయముజెందె॥.

౪౧. శా || ఆటోపంబున జిమ్మరొమ్మగలవజ్రా
భీలదంతంబులక | దాటించు నైడజుట్టిపట్టి హరిదో
ర్దండాభశుండాహతి | న్నీటన్మాటికిమాటికిందిగువ
గానీరాటమున్నేటిపో | రాటందోటమిపాటుజూ
పుట కరిణ్యాటంబువాచాటమై.

౪౨. వ || అప్పుడు.

౪౩. గీ || మకరితోడబోరు మాతంగవిభునినా |

క్కరుణిడించిపోవగాళ్లురాక |

కోరిచూచుచుండె గుంజరీయూధంబు |

మగలుతగులుగారె మగువలకును.

౪౪. వ || అంత.

౪౫. గీ || జీవనంబుతనకు జీవనంజైయుంట |

నలవుబలమనంతకంతకెక్కి |

మకర మొప్పెడస్సెమ తైభవల్లంబు |

బహుళపక్షసీతభానుపగిది.

౪౬. మ || ఉరుకుం గుంబ యుగంబుపై హరిక్రి
యక | హుమ్మంచుబాదంబులక | దిరుగంగంతమ
పెన్నుదన్ననెగయుక హేలాగతిన్వాలము | న్జరు
చున్నుగ్గుగ చాకుమించుమనుగున్మల్యంబులుం

జింతింతునె । వ్యారింజీరుదు నెవ్వరడ్డుమిక నివ్వారి
ప్రచారోత్తముః । వారింపందగువార లెవ్వరఖిల
వ్యాపారపారాయణుల్ । లేరేమొక్కెడదిక్కు
మాలిన మొరాలింపంబ్రపుణ్యాత్మకుల్.

౫౭. శా || నానానేక పయూధముల్ వనములో
నం పెద్దగాలంబున । న్నానింపందశలక్షకోటికరిణీ
నాధుండనైయుండిమ । ద్దానాంభః పరిపుష్పచంద
నలతాం తచ్చాయ లందుండలే । కీనీరాశి కిటేలవ
చ్చితిభయం జెట్లోగడేయీశ్వరా.

౫౮. ఉ || ఎవ్వనిచే జనించుజగ మెవ్వని లోపల
నుండులీనమై । ఎవ్వనియందు డిందు పరమేశ్వరు
డెవ్వడుమూలకారణం । జెవ్వడునాదిమధ్యలయు
డెవ్వడుసర్వముదానయైనవా । డెవ్వడు వానినా
త్మభవునీశ్వరు నేశరణంబువేడెదః.

౫౯. క || ఒకపరిజగములువెలినిడి ।

యొకపరిలోపలికిగొనుచునుభయముదానై ।

సకలార్థసాక్షియగున ।

య్యకలంకునినాత్మమూలు నర్థిదలంతుః.

౬౦. క || లోకంబులులోకేశులు ।

లోకస్థులు తెగినతుదిన లోకంబగువెన్ ।

జీకటికవ్వల నెవ్వడు ।

నేకాకృతి వెలుగునతని నేసేనింతున్.

౬౦. క ॥ వర్తకునిభంగివెక్కగు । మూర్తులతోనె
వ్వడాడుమునులుందివిజుల్ । కీర్తింప నేరరెవ్వ
ని । వర్తనమొరులెరుగరట్టి వానినుతింతున్.

౬౧. ఆ ॥ ముక్తసంగులైన మునులుదిదృక్షులు ।
సర్వభూతహితులుసాధుచిత్తు ।

లసదృశవ్రతాఘ్యలైకొల్తురెవ్వని ।

దివ్యపదమువాడుదిక్కునాకు.

౬౩. సీ ॥ భవముదోషంబు రూపంబుకర్తృంబునా
హ్వయమునుగుణములెవ్వనికిలేక । జగములుగలి
గించు సమయించుకొరకునైనిజమాయనెవ్వడన్ని
యునుచాల్చు । నాపరేశునకు ననంతశక్తికిబ్రహ్మ
కిద్ధరరాపికి రూపహీనునకును । చిత్రచారునకుసా
క్షికి నాత్మరుచికిని పరమాత్మనకుపరబ్రహ్మమున
కు । మాటలనెరుకలమనములజేరంగ । గాని శుచి
కిసత్యగమ్యుడగుచు । నిపుణుడైనవాని నిష్కర్తృత
కుమెచ్చు । వానికేనొనరువందనములు.

౬౪. వ || మఱియును.

౬౪. సీ || కాంచనకపవర్గ సౌఖ్యసంపదాదినిర్వా
ణధర్తకునిర్విశేషు | నకు ఘోరునకు మూఢునకు
గుణధర్తకిసౌమ్యునకధినిజ్ఞానమయున | కఖిలేం
ద్రియప్రస్థాభ్యక్షునకుబహు తేత్రజ్ఞునకు ద
యాసింఘునతికి | మూలప్రకృతికాత్మమూలునకు
బితేంద్రియజ్ఞాపకునకు చుభాంతకృతికి | నేరినస
ర్వమనెడినీటిలోజెలుగుచుండు సెక్కిటి కిమ
హేమాత్తమునకు | నిశిలకారణునకు నిష్కారణు
నకుర | మస్కరింతునన్ను మనుచుకొనకు.

౬౬. క || యోగాన్నిఃస్థాత్మలు |

యోగిశ్వరులేమహాత్మనాండెరుగకన |

ద్యోగవిభాసరహసముల |

జాగ్రత్తవీక్షింతురట్టి పరముఢిజింతున్.

౬౭. సీ || సర్వాగమామ్నాయ జలధికినపవర్గమ
యునికిను త్తమమందిరునకు | సకలగుణారణిచ్ఛ
న్నబోధాగ్నికి తనయంతరాజిల్లుధన్యమతికి | గుణ
లయోద్ధీప్తిగురు మానసునకు సంవర్తితకర నిర్మ
రితునకు | దిశలేనినాబోటి పశువులపాపంబు నణ

చువానికినమస్తాంతరాత్ముడైవెలుంగువానికచ్చి
స్నునకుభగ | వంతునకుదమజనువస్తుదేశ | దార
శక్తులైనవారికందగరాని | వానికాచరింతు వంద
నములు. ౬౮. వ || మఱియును.

౬౯. సీ || పరధర్మకామార్థవర్జితకాములైనిబుధు.
లెవ్వారినేవించియిష్ట | గతిబొందుదురుజేరి కాం
క్షించువానికవ్యయదేహమిచ్చు నెవ్వాడు కరుణ |
ముక్తాత్ములెవ్వనిముసుకొనిచింతింతు రానందవా
ర్ధినుగ్నాంతరంగు | లేకాంతులెవ్వనినేమియుగో
రక భద్రచరిత్రంబుపాడుచుండు | రామ హేళ
నాద్యునవ్యక్తునధ్యాత్మయోగగమ్యుపార్జునున్
తాత్ము బ్రహ్మమైనవానిపరునిజితేంద్రియు | నీశ
స్థూలసూక్ష్మనేభజింతు.

౭౦. వ || అనిమఱియునిట్లని వితర్కించె.

౭౧. సీ || పాపకుండర్చుల భానుండుదీప్తుల
బృంగినిగుడింతురెట్లడంతు | రాక్రియనాత్మక
వళిచేత బ్రహ్మాదులవేల్పులనఖిలజంతు | గణప
జగముల ఘననామరూపభేదములతో మెరం
చితగనడంచు | యెవ్వడుమనఘుబుద్ధింద్రియ

లు తానయై గుణసంప్రవాహంబుబరవు । స్త్రీనపుం
సకపురుషమూర్తియునుగాక । తిర్యగమరనరాది
మూర్తియునుగాక । కర్మగుణభేదసదసత్ప్రకాశి
గాక । వెనుకనన్నియుదానగు విభుదలంతు.

౭౨. క ॥ కలడందురు దీనులయెడ ।

గలడందురు పరమయోగి గణములపాల॥

గలడందు రన్నిదిశలను ।

గలడుగలండనెడునాడు కలడోలేడో.

౭౩. సీ ॥ కలుగడేనాపాలి కలిమిసందేహింపక
లిమినములులేకగలుగునాడు । నాకడ్డపడరాడె
నలినసాధువులచేపడిన సాధులకడ్డపడెడునాడు ।
చూడడేనాపాటు చూపులజూడక చూచు నారల
కృపజూచునాడు । లీలతోనామొరాలింపడేమొర
గులమొరలెరుంగుచు తన్ను మొరగునాడు । నఖి
లరూపులుదనరూపమైననాడు । నాది మధ్యాంత
ములులేకనడరునాడు । భక్తజనముల దీనుల పా
రినాడు । వినడెజూడడెతలవడె పేగరాడె.

౭౪. క ॥ విశ్వకరువిశ్వదూరుని ।

విశ్వాత్మకువిశ్వవేద్యుని విశ్వగుణవిశ్వజ్ఞుని ।

శాశ్వతున జుబ్బహ్మప్రభు ।

నీశ్వరునింబరమపురుషునేభజియింతుఁ.

౭౫. వ॥ అనిపలికితనమనంబుననగ్గజేంద్రుండీ
శ్వరసన్నిధానంబు గల్పించుకొని యిట్లనియె.

౭౬. శా॥ లావోక్తి-తయులేదుధైర్యము విలో
లంబయ్యెబ్రాణంబులు॥ తాళలేదప్పెనుమూర్ఛ
వచ్చెతనువుండస్సె॥ శ్రమంబయ్యెడి॥ నీవేతప్ప
నితఃపరంబెరుగ మన్నింపందగుందీసుని॥ రావే
యీశ్వరకావవేవరదసంరక్షించుభద్రాత్మకా.

౭౭. క॥ వినుదటజీవులమాటలు ।

జనుదటచనరానిచోట్ల శరణార్థులకో ।

యనుదట పిలిచినసర్వము ।

గనుదట సందేహమయ్యెకరుణావార్ధి.

౭౮. మ॥ ఓకమలాక్షయోవరదయోప్రతిపక్ష
విపక్షదూరకు । య్యోకవియోగివంధ్యసుగుహోత్త
మయోశరణాగతామరా । నోకహయోమనీశ్వ
రమనోహరయోవిమలప్రభావరా । వేకరుణింప
వేతలపవే శరణార్థినినన్నుగావవే.

౭౯. వ॥ అనిపలికినుచియున రక్షిత రక్షకుండ

గ జేంద్ర మోక్షము.

లఱచిరోఖలుల్ వేద ప్రపంచంబులన్ | దనుజానీ
కముదేవతానగరిపైదండెత్తెనోభక్తులన్ | గనిచక్కా
యుధుడేడి చూపుడనిధికృరించిరో దుర్జనుల్.

౮౭. వ || అనివి తరిగ్గంపుచు.

అ. శా || తాటంకాచలనంబుతో భుజనటద్దమ్మి
ల్లబంధంబుతో | శాటీముక్తకుచంబుతో నదృఢచం
చత్కాంతితో శీర్ణలా | లాటాలేపముతో మనోహ
రకరాలగ్నోత్తరీయంబుతో | గోటీందుప్రభతో
నురోజభర సంకోచ ద్వలగ్నంబుతోన్.

౮౮. క || అడిగెదననికడువడిజను |

నడిగినతనుమగుడనడుగడనినడయుడుగున్ |

వెడవెడసిడి ముడితడబడ |

నడుగిడునడుగిడదుజడిమనడుగిడునెడలన్.

౯౦. సీ || నిటలాలకములంటినిచరజంజుమ్మనిము
ఖసరోజమునిండ ముసరుతేంట్లు | లళులజోపగజీ
లగ్గలల్లనల్లన జేరియోష్ట బింబద్యుతులొరయను
రుగు | శుకములదోలజక్షుర్త్తినములకు మందాకినీ
పాతీనలోకమెసగు | మీనపజ్జులుదాటమెయిదీ
గెతోరాయశంపాలతలుమింటనరణిగట్లు | శంపల

గ జేంద్ర మోక్షము.

సుజయింపచక్ర వాకంబులు | కుచయుగంబుదాకి
క్రొత్వజూపు | మెరత మొగులపిరుది మెరుగుదీగె
ముబోలె | జలదవర్ణువెనుక జరుగునపుడు.

౯౧. మ || వినువీధిం జనుదేర గాంచి రమరు ల్వి
ష్ణుఁసురారాతిజీ | వనసంపత్తినిరాకరిష్టు కరుణా
వర్ధిష్టుయోగీంద్రహృ | ద్వనవర్ధిష్టుసహిష్టుభక్తజ
రబృందప్రాభవాలంకరి | ష్టునవోధోల్లసదిందిరా
పరిచ రిష్టుం జిష్టురో చిష్టునిఁ.

౯౨. వ || ఇట్లు పొడగని.

౯౩. మ || చనుదెంచెఁ ఘనుడల్లవాడెహరిపజ్జం
గంటిరేలక్ష్మీశంఖునినాదంబదెచక్రమల్లదెభుజంగ
భ్వంసియున్వాడెక్రన్నన నేతెంచెనటంచువేల్పు
లున మోనారాయణాయేతిని | స్వనులై మ్రొక్కి
రిమింటహ స్తిదురవస్థావక్రికింజక్రికిఁ.

౯౪. వ || అయ్యవసరంబునకుంజరేంద్ర పాలనపా
రవశ్యంబున దేవతానమస్కారంబు లంగీకరింపక
మనస్సమానసంచారుండైపోయిపోయి కొంతదూ
రంబున శింశుమార చక్రంబునుంబోలె గురుమక
రకుళీరమీన మిథునంబైకిన్నరేంద్రునిభాండాగా

రంబునుంబోలె న్వచ్చవర కచ్చవంబై భాగ్యవంతు
నిభాగధేయంబునుంబోలె సరాగజీవనంబై వైకుం
ఠ పురం బునుం బోలె శంఖచక్రకమలా లంకృ
తంబైనంసారచక్రంబునుంబోలెద్వండసంకులపం
కసంకీర్ణంబైయొప్పునప్పంకజాకంబుపొడగని.

౯౫. మ॥ కరుణాసింధుడుశౌరివారిచి ముఖం
డింపదాబంపె । నత్వరితాకంపితధూరిచక్రముమ
హేమాద్యద్విపులింగచ్చటాపరిభూతాంబరశుక్ర
ముబహువిధబ్రహ్మాండభాండచ్చాం । తరనిర్వ
క్రముపాలితాఖిలసుధాంధశ్చక్రముజక్రము.

౯౬. ప॥ ఇట్లుపంచిన.

౯౭. శా॥ అంభోహాః సమధ్య సూతనసలిన్నాన్ని
లింగనక్రీడనా । రంధ్రందైన వెలుంగనరేనిచెలువా
రవచ్చినిటగుభుత్ । గుంధద్వాసముతోగొలం
కువుకలంబంబందగాజొచ్చిదుష్టాంభోవర్తివసిర
చుజక్కటికి డాయంబోయిహృద్యేగమై.

౯౮. శా॥ భీమంబైతలద్రుంచి ప్రాణములబాపెం
జక్రమాశుక్రియ । హేమక్షౌధరదేహముంజకి
తన్నేభేంద్రసందోహము । గామక్రోధనగేహ

౧౦౩. మ॥ మొరసెన్ని ర్జరదుందుభుల్జలరుహా
మోదంబులై వాయువుల్ | దిరిగెఁబువ్వలవానజ
ల్లుగురిసెఁదేవాంగనాలాస్యముల్ | పరగెఁదిక్కు
లయందుజీవజయ భేలధ్వానముల్ నిండెసా | గర
ముప్పొంగె తరంగ చుంబితనభో గంగా ముఖాం
భోజమై.

౧౦౪. వ॥ అప్పుడు.

౧౦౫. క॥ నిడుదయగు కేలగజమును |

మడువున వెడలంగదిగిచి మదజలరేఖల్ |

దుడుచుచు మెల్లనవుణుకుచు |

నుడి పెఁవిష్టుండుదుఃఖ ముర్వీనాథా.

౧౦౬. క॥ శ్రీహరిసంస్పర్శనమున |

దేహముదాహంబుమాని ధృతికరిణీసం |

దోహమును దాను గజపతి |

మోహనఘ్రింకారశబ్దములతోనొప్పెఁ.

౧౦౭. క॥ కరమున మెల్లననివురుచు |

కరమనురాగమున మెరసికలయంబడుచుఁ

కరిహరికతమున బ్రతుకుచు |

కరపీడనమాచరించెగొల్లమరలఁ.

౧౦౮. సీ॥ జననాథదేవలశాపనిముక్తుడై పటుత
ర గ్రాహరూపంబుమాని | ఘనుడుహాహాహానామ
గంధర్వుడప్పుడు తనతొంటినిర్మల తనువుదాల్చి |
హరికినవ్యయునకు నతిభక్తితో మ్రొక్కి తవిలిగీ
ర్తించిగీతములుబాడి | యాదేవుకృపనొంది యం
దందందమరియును వినత శిరస్కుడై వేడ్కతో
డ | దళితపావుడగుచుతనలోకమునకేగె | నపుడు
శౌరికేలనంటనడవ | హస్తిలోకనాథు డజ్ఞానరహి
తుడై విష్ణురూపుడగుచు వెలుగుచుండె.

౧౦౯. మ॥ అవసీనాథగజేంద్రుడామకరితోనాలం
బుగావించెముక్త | ద్రవిళాధీశుడతండు పుణ్యతము
డింద్రద్యుమ్న నాముండువైష్ణవముఖ్యుండుగృహీ
తమౌననియతిక సర్వాత్మనారాయణుక | సవిశే
షంబుగబూజజేసెనుమహా శైలా గ్రభాగంబునక.

౧౧౦. మ॥ ఒకనాడాన్యపుడచ్యుతున్న నములో
నూహింపుచున్నానియై | యకలంకస్థితినున్న చోకల
శజుండచోటికిన్వచ్చితే | వకపూజింపక యున్న
మానిగనిన వ్యక్రోధుడై మూఢలు | బద్ధకరీంద్రు
మయోనిబుట్టుమ్మని శాపంబిచ్చెభూపల్లభా

గ జేం ద్ర మోక్ష ము.

౧౧౦. క || మునిపతి నవమానించిన |

ఘనుడిం ద్ర ద్యుమ్న విభుడుకుంజరయోనిః |

జననంబందెను విప్రుల |

గనియవమానింపదగదు ఘనపుణ్యులకుఁ.

౧౧౧. క || కరినాథుడయ్యెనాతడు |

కరులైరిభటాదులెల్ల గజమైయుండెఁ |

హరిచరణ సేవకతమున |

కరివరునకు నధికము క్తిగలిగెనరేం ద్రా.

౧౧౨. ఆ || కర్తృతం త్రుడగుచు కమలాక్షుగొల్చు

సుభయనియతవృత్తినుండెనేని | (చు|

చెడునుకర్త మెల్ల శిథిలమైమెల్లన |

ప్రబలమగుచువిష్ణు భక్తిచెడదు.

౧౧౩. క || చెడుకరులుహరులుధనములు |

చెడుదురునిజసతులు సుతులుచెడుచె నటుల

జెడకమనునెరసుగుణులకు | (కుం|

జెడనిపదార్థములువిష్ణు సేవానిరతుల్.

౧౧౪. వ || అప్పుడుజగజ్జన కుండగు నప్పర మే

శ్వరుండందరహాసితముఖ కమలయగు నక్క-మల

కిట్లనియె.

౧౧౬. క॥ బాలానావెను వెంటను ।

హేలన్నినువీధీనుండి యే తెంచుచునీ ।

చేలాం చలంబు బట్టుట ।

కాలో నేమంటినిన్ను నంబోజముఖీ.

౧౧౭. క॥ యెరుగుదు తెరవాఇప్పుడు ।

మరువను సకలంబునన్ను మరచినయెడలక ।

మరతుననియెఱిగియెఱుగక ।

మరువక మొరయిడిరయేనిమరియన్యములక ।

౧౧౮. వ॥ అనిపలికిన యరవిందమందిరయగు
నయ్యిందిరాదేవి మందస్థిత చంద్రికా వదనార
విందయగుచు ముకుందున కిట్లనియె.

౧౧౯. క॥ దేనాదేవరయడుగులు ।

భావంబున నిలిపికొలుచు బనినాపనిగా ।

కోవల్లభయేమనియెద ।

నీవెంటకవచ్చుచుంటి నిఖిలాధిపతీ.

౧౨౦. క॥ దీనులకుయ్యాలింపను ।

దీనులరక్షింపమేలు దీవెనబొందక ।

దీనావన నీకొప్పును ।

దీనపరా ధీనజేవ జేవమహేశా.

౧౧౦. అనిమతీయునునముచిత సంభాషణంబు
లనంకింపుచున్న పరమవైష్ణవీ రత్నంబును సాదర
సతన సల్లాప మందహాస పూర్వకంబుగా నాలిం
గనంబు గావించి నపరి వారుండై గంధర్వ సిద్ధవి
బుధగణ జేగీయమానుండై గరుడా రూఢుం డగు
చునిజనదనంబునకుం జనియే ననిచెప్పి శుకయో
గీంద్రుండిట్లనియె.

౧౧౧. సీ || నర నాథనీకును నాచేతవివరింప బడి
నయీకృష్ణానుభావమైన | గజరాజ మోక్షణకథ
వినువారికి యశము హెచ్చునుకల్ప సాపహంబుడు
స్వప్న నాశంబు దుఃఖ సంహారంబు ప్రొద్దున మే
లొగ్గించిపూతవృత్తి | నిత్యంబు పతి యించు నిర్మ
లాత్మకులైన విప్రులకును బహువిభవమలరు | సం
పదలు గల్గుపీడలు శాంతిబొందు | సుఖముసిద్ధించు
వర్ధిల్లు శోభనములు | మోక్ష ముటచేతి దయ్యుం
డుముదముచేరు | ననుచు విష్ణుండుప్రీతుడై యా
నతిచ్చె.

౧౧౩. వ || అనిమరియు నప్పర మేశ్వరుం డిట్లని
యానతిచ్చె నెవ్వరేనియు నపర రాత్రంబున మే

గ జేం ద్ర మోక్ష ము.

లాగించి సమాహిత మనస్కులైశ్వేత ద్వీపంబు
 ను నాకుంబ్రియంజైన సుధాసాగరంబును హే
 మనగంబునునగ్గిరి కందరకాన నంబులను వేత్ర
 కీచక వేణులతా గుల్మసుర పాదపంబులను యేను
 గును బ్రహ్మయు ఫాలలోచ నుండును నివసించి
 యుండు నిక్కొండ శిఖరంబులను కౌమోదకీ
 కాస్తభ సుదర్శన పాంచ జన్యంబులను శ్రీ దేవి
 నిశేష గరుడప్రహ్లాద నారదాది ఋషులను మ
 త్స్య కూర్మ వరాహాద్యవ తారంబులను తదవతా
 ర కృత కార్యంబులను సూర్యసోమ పావకులను
 వ్రణ వంబును ధర్మతప స్సత్యంబులను వేదంబు
 లును వేదాంగంబులను శాస్త్రంబులను గో భూసు
 ర సాధు పతివ్రతా జనంబులను చంద్ర కాశ్యప
 జాయా సముదయంబును గౌరీ గంగా సరస్వతీ
 కాళిందీ సునందా ప్రముఖ పుణ్య తరంగిణీ చ
 యంబును నమరులను నమర తరువులను నైరావ
 తంబును నమృతంబు ధృవునిబ్రహ్మ ఋషినివహం
 బులను పుణ్య క్షేత్రాలైన మానవులను సమాహిత చి
 త్తులైతలం. ^{సంపాదకు, పా. నా. నా. సా. న. కా. లంబున}

గ జేంద్ర మోక్ష ము.

మదీయంబగు విమలగతి నిత్తునని హృషీ కేశుండు
నిర్దేశించి శంఖంబు పూరించి విహగ పరివృడ వా
హనుండై వేంచేసె విబుధా నీకంబును సంతోషిం
చెనని చెప్పి శుకుండు రాజున కిట్లనియె.

౧౨౪. క॥ గజరాజమోక్షణంబును ।

నిజముగ పరియించునట్టి నియతాత్మలకు॥

గజరాజ వరదుడిచ్చును ।

గజతురగ న్యందనములు కైవల్యంబున్.

గ జేంద్ర మోక్ష మ

సంపూర్ణ ము.

